

OPKNAPPEN en GÁÁN!

Kwart Ton klasse leeft op

De Lenco Regatta in Lelystad bood op 22 en 23 juni onderdak aan de eerste Nederlandse Kwart Ton Cup. Geïnitieerd door een paar enthousiaste Kwart Ton zeilers, die een twintigtal collega-zeilers wisten te mobiliseren. In Engeland beleven de Kwart Tonners al een paar jaar een revival en nu lijkt de klasse ook in ons land op te leven.

deel dit artikel
facebook.

foto: © Ronald Korfink

Windvlagen jagen door de haven en rukken bijkans de futen de kuiven van de kop. En jawel hoor, het gaat weer regenen. Herfst in juni. Een voor een zwieren de deelnemers aan de eerste Dutch Quarter Ton Cup binnen, na een vlagerige racedag. Zo ook de spannend racy ogende gele *Itch* van Berry Aarts en zijn kompanen. Met tweevoudig Verbondsbezemwinnaar Berry is de opleving van het Nederlandse Kwart Ton circuit begonnen. Nadat hij had meegevaren op de succesvolle Bénéteau 46,5 *Bitch*, kreeg hij de kriebels, zoals hij het zelf formuleert, en ging op zoek naar een eigen wedstrijdboot. Criteria: niet te duur, handzaam en met een kleine bemanning te zeilen. Hij stuitte op een verwaarloosde one-off Proto Kwart Tonner naar een ontwerp van Axel Monhaupt, gebouwd in epoxy met glasvezel en een schuimkern. Berry: "De oorspronkelijke naam luidde *Punzig Turtelrom*; dat werd dus al snel *Itch, the son of a bitch!*"

Foto: © Ronald Koelink

GEVOELIG BOOTJE

"De lijnen spraken mij meteen aan, zo'n mooi rompje," verklaart Berry zijn toch wel wonderlijke bootkeuze, "het is een gevoelig bootje met veel trimmogelijkheden. Als de tuigage niet goed staat, loopt hij niet. In veel wind ligt hij meteen op een oor, moet ik zeil minderen en verlies veel. In licht weer presteert dit schip het best." Nadat hij op Nederlandse wedstrijdwateren gevaren had, ontdekte Berry dat de klasse in Zuid-Engeland enorm was opgebloeid. Hij besloot daar te gaan zeilen, om vervolgens aanvankelijk meedogenloos op zijn nummer gezet te worden. Niettemin had Berry de smaak zo te pakken, dat hij ook andere Nederlandse zeilers wist over te halen daar te gaan wedstrijdzeilen. Met Theo en Andre Bakker formeerde hij het Dutch Quarter Ton Sailingteam en langzaam rijpte het plan ook 'iets' in Nederland te gaan doen.

RATING

Van de jaren zestig tot de jaren negentig was de International Offshore Rule een handicapformule voor wedstrijdachten. Van de schepen werden tal van parameters – lengte, breedte, diepgang, gewicht, vrijboordhoogte, tuigage, stabiliteit, etc – ingevoerd in een formule. De uitkomst van die formule was de rating. Voor de Kwart Tonners gold dat die rating niet groter mocht zijn dan 18,5 voet (gold na 1979). In een gemengd veld wordt de rating omgezet in een tijdcorrectiefactor (TCF). Als gelijkwaardige Kwart Tonners tegen elkaar varen, is een tijd verrekening niet nodig, net als bij eenheidsklasse. In elk geval heeft de term Kwart Ton niets te maken met het gewicht van de boten.
(Met dank aan Ward Walter).

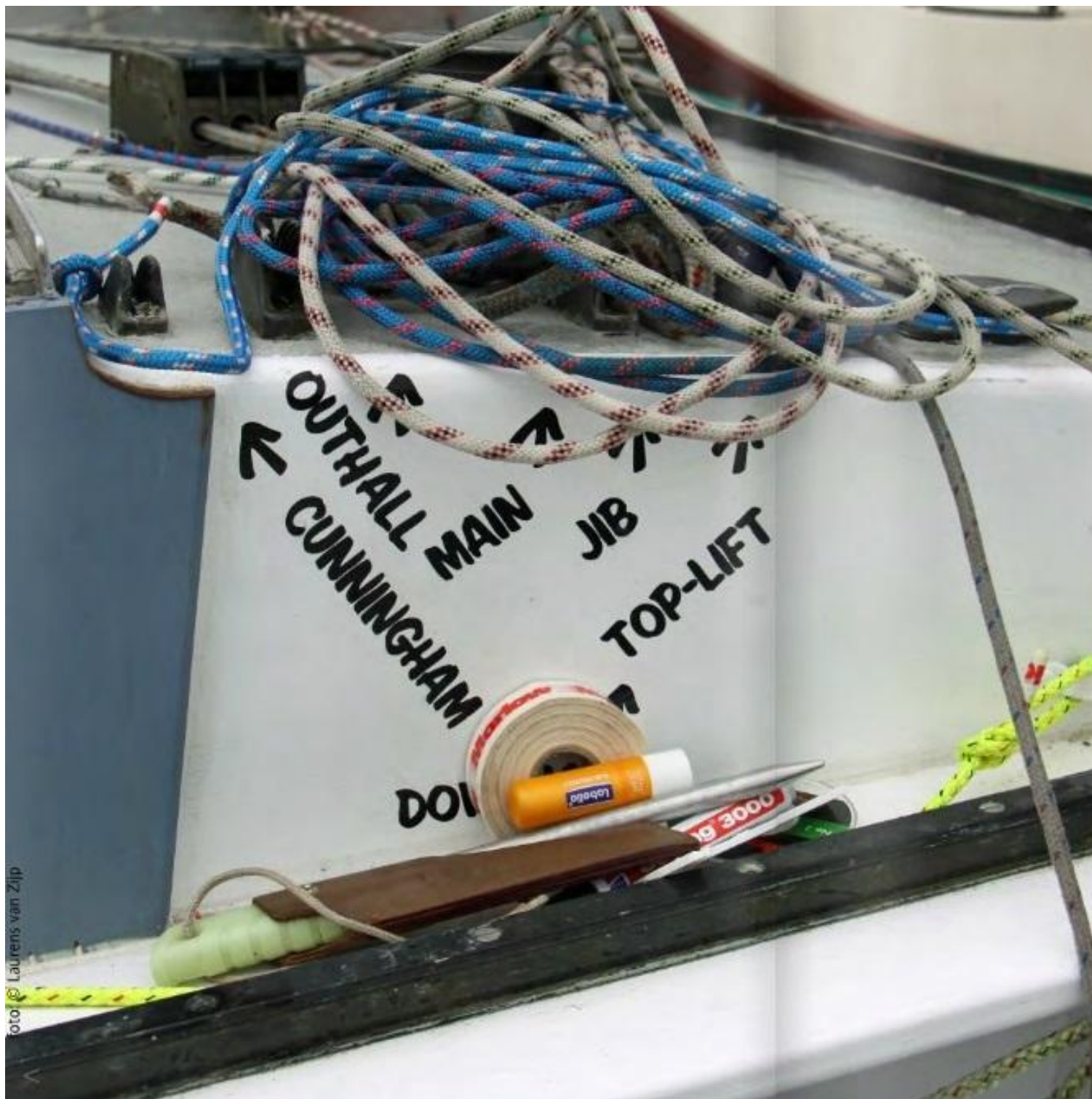

foto © Laurens van Zijp

TODO

Op steiger 12 klinkt het gejang van een boormachine boven het fluitende want uit. Rond een moppig wit bakkie wordt druk geklust. "De overloop van de neerhouder is uit het dek getrokken," zegt Ben Steffens (28), bijna opgewekt. Er is zo te zien nog wel meer te doen. De boot heeft geen 'to-do-lijstje', de boot is een to-do-lijstje. Met stift staat overal iets opgeschreven. "Dit is een Extension 24," legt Ben uit, "naar een ontwerp van Koos de Ridder en dit is een prototype, destijds gebouwd door Jachtwerf Middelharnis van Jim Lensveld." De *Slow Motion* heeft typische lijnen die onder invloed van de IOR (International Offshore Rule) zijn ontstaan: een scherpe boeg, een buikig middenschip en een afgeronde kont. Om binnen de regel te blijven en toch maximale breedte te halen, zijn de zij-kanten afgevlakt, alsof de boot door een te smalle brug is gevaren. Ben: "De restauratie is wel een enorme klus, maar we doen het met veel plezier. In Enkhuizen hebben we het tuig van een gesloopte Extension op de kop getikt. Dat staat er net op."

CONTINU WERKEN

Verderop aan ligt de *Freres-sur-Mer* nukkig aan z'n trossen te rukken. Het is een strak gelijnde Keltic Fauroux Kwart Tonner, in bezit van gebroeders Bakker. Theo (43) vertelt: "Mijn broer stelde een paar jaar geleden voor om weer samen te gaan zeilen. We zochten eigenlijk een Bullit, een eerder ontwerp van ontwerper Jacques Fauroux, dat het WK in 1979 en '80 won. Maar die vonden we niet en zo kwamen we op dit model uit. We hebben vroeger de Delta Week gevaren in een Kwart Tonner, dus we kennen de klasse. Je vaart een Kwart Tonner vooral op de groot-schoot, en bemanningsgewicht telt. Het is continu werken in de boot en juist dat trekt ons wel aan, evenals het sleutelen..."

UIT DE SCHUUR!

Theo is samen met Hylke Steensma de grote aanjager van deze eerste DQT Cup in Lelystad. Met een lekker uitgewaaid hoofd draait Hylke laat in de middag zijn prachtige blauwe Ecume de Mer *Pura Vida* in de box. "Ik heb hem in 2005 gekocht," vertelt hij over zijn boot, "met 8 meter is het een handzaam schip, waar ik zowel alleen als met gezin prima mee kan zeilen. Hij steekt 1,25 meter en dat is handig op Friese wateren. Dit is een vroeg Kwart Ton ontwerp, dat in 1970 het WK won. Het schip heeft mooie lijnen en is nog niet zo extreem als de latere Kwart Tonners die verder ontwikkeld werden. De IOR is de bakermat van het wedstrijdzeilen op zee en de internationale Kwart Ton Cup was destijds het officiële WK Zeezeilen. Er moeten nog honderden Kwart Tonners in Nederland liggen en het is jammer dat al die boten nauwelijks meer worden gebruikt. Daarom willen wij die boten uit de schuur en uit de haven krijgen en zeggen: opknappen en gáán! Hopelijk zetten we hiermee een trend. In Engeland zeilen ze onder IRC, wij hanteren voor dit evenement een speciale Lenco Kwart Ton rating, een mix tussen ORC en SW. We bekijken of we de volgende keer naast een ORC klasse en Open klasse onder SW kunnen laten varen. De verschillen tussen de boten zijn groot, door de jarenlange IOR-ontwikkelingen. Toch was het vandaag op het water vaak close racing."

WINNAARS

De eerste DQT Cup werd gewonnen door de Westerly GK24 *Racaltrant* van het team van Sylvia ter Meulen uit Hoorn. Tweede werden Cock en Angela Baas met de bekende Sprinta Sport *Impuls* en Fransman Pierre Paris pakte met zijn MG26 Proto *Pinguin Playboy* brons. De Zeeton *Larissa* op deze foto van Jos Kroon werd zesde.